

ere belemrede, da det i Samfundets Udmøntning næsten seer ud, som om Regjeringen eller Staten igjennem Sportelvæsenet er mindre barmhjertig mod de Umyndige, og som et lille Exempel herpaa, maa det maaffee være mig tilladt at opfriske Erindringer om et lille historisk Vidnesbyrd, som er blevet fremført her i dette Thing, at nemlig en lille Arv i denne By, kun paa 50 Rbd., der blev berigtiget i Skifteretten, ikke kunde blive det paa billigere Bilskaar, end at Skifteomkostningerne omtrent opslugte Halvdelen. Nu kan det vel være saa, at der i dette Tilfælde er gaaet til en vis Uoverensstemmelse, men jeg troer dog, at der i Almindelighed er et saadant Slægtskab mellem Forholdene, at det nok kunde være nødvendigt, i Særdeleshed naar, som det her bliver Tilfældet, Procentafgiften bliver forhøjet, at der bliver foretaget en Modification i den af mig nævnte Henseende. Det er blevet sagt af den ærede Minister, at det er naturligt, at der ved en Arv, som saaledes verserer mellem Familier, bliver Noget hængende ved Statskassen; men dette Sportelvæsen troer jeg dog ikke er en reel Indtægt for Staten; thi den fordeles paa saamange Hænder, at det Mindste kommer Staten tilgode. I Forventning af, at der muligvis, naar Omstændighederne tillade det, vil kunne indtræde en Modification heri, er det derfor, at jeg vil give min Stemme til det foreliggende Lovudkast.

Judenrigsministeren ad interim:

Jeg er enig med den ærede sidste Taler i, at det er ønskeligt, at de af ham nævnte Sportelafgifter forandres, og jeg kan ikke Andet end ansee det for nødvendigt, at dette gøres til Gjenstand for Overveelse. I den Henseende maa det iøvrigt erindres, at det ikke saameget er selve Afgiften som Maaden, hvorpaa den berigtiges, der gjør, at den falder aldeles uforholdsmæssig trykkende, og det navnlig af den Grund, at den ikke beregnes af den behøvede Formue, men af den hele Bruttomasse. Det har forresten kun været Tidens Korthed, som har forhindret Indenrigsministeriet fra, samtidigt med nærværende Forslag, at sætte Sagen i Bevægelse og henvende sig til Justitsministeriet med en Fremstilling af de Grunde, som

gjorde en Forandring ønskelig. For Tiden kan det vel være forbundet med Uansælgeligheder at foretage denne Reform, men naar de juridiske Embedsmænd ere blevne satte paa fast Gage, tvivler jeg ikke om, at det af den ærede sidste Taler udtalte Ønske vil blive taget til følge.

L. G. Larsen:

Det har ogsaa forekommet mig, at vor finansielle Forsætning maatte være en saadan, at man vilde kunne indføre nogen Lempelse i Stempelpapirs-Afgiften, uden at man behøvede at indføre nogen ny Beskatning; jeg har imidlertid villet afvente, at Andre, der have trængt dhybere ind i disse Forhold, end jeg har haft Leilighed til, udtalte sig derom; jeg skal for Tiden kun sige, at jeg vilde ansee det for ønskeligt, om vi kunde blive frie for denne Skatteforøgelse; skulle vi imidlertid virkelig have den, kan jeg ikke sige Andet, end at den anbefaler sig, uagtet der jo ogsaa er Indvendinger at reise mod den. Jeg kommer temmelig ofte i Berørelse med dem, der skulle ud med et saadant Beløb; jeg veed, at man allerede nu krømper sig derved, og jeg troer, at det vil blive endnu værre med Tiden, naar den foreslaaede Forøgelse gaaer igjennem. Jeg kan heller ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at denne Afgift tildeels bestemmes ved edelig Angivelse, eller ved Angivelse paa Tro og Love, og at man allerede nu finder Folk, som gaae paa Accord med deres Samvittighed med Hensyn til Afgiften, uagtet den nu ikke er saa stor; Uansælgelighederne vilde derfor vel i den Henseende stige, naar den bliver større, og det vilde derfor vistnok være ønskeligt, om man kunde undgaae denne Forøgelse. — Hvad jeg nu nærmest vilde tillade mig at berøre, det er, at da den ærede Minister her gjør Endeel, for at udjævne Ulighederne i Afgiftsystemet og for at simplificere det, vilde jeg henlede Opmærksomheden paa, om man ikke kunde benytte denne Leilighed til at blive fri for en ubehøvedelig Afgift, nemlig de saakaldte Forlovspenge, som bestaae i, at der for enhver Arvelod, der gaaer ud af Jurisdictionen, skal erlægges 1 Rbd. til Statskassen. Det har vistnok oprindeligt været en local Afgift, som er tilfaldet locale Autoriteter